

دعا در تضرع و خواری و فروتنی

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي التَّضَرُّعِ وَالِاسْتِكَانَةِ

از دعاهاى امام عليه السلام است در تضرع و زاری و خضوع و فروتنی

إِلٰهِي أَحْمَدُكَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى حُسْنِ صَنِيعِكَ إِلَيَّ وَسُبُوغِ نِعْمَائِكَ عَلَيَّ وَجَزِيلِ عَطَائِكَ
عِنْدِي

ای خداوند من، حمد می گویم تو را - و تو سزاوار حمدی - حمد می گویم تو را به سبب نیکیهایت که در حق من روا داشتی و به سبب نعمتهای فراوانت که به من ارزانی فرمودی و عطایای بسیاری که مرا بدان نواختی

وَعَلَى مَا فَضَّلْتَنِي بِهِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَسْبَغْتَ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَتِكَ فَقَدْ اصْطَنَعْتُ عِنْدِي مَا يَعْجُزُ عَنْهُ
شُكْرِي

و رحمت و بخشایش و نعمتت که مرا بر دیگران برتری نهادی و به من دادی. درباره من نیکیها کرده‌ای و مرا نعمتها داده‌ای که زبان از سپاس آن عاجز است.

وَلَوْلَا إِحْسَانُكَ إِلَيَّ وَسُبُوغُ نِعْمَائِكَ عَلَيَّ مَا بَلَغْتُ إِحْرَازَ حَظِّي وَلَا إِصْلَاحَ نَفْسِي وَلَكِنَّكَ
ابْتَدَأْتَنِي بِالْإِحْسَانِ

و اگر احسان تو و نعم بی‌شمارت نمی‌بود، هرگز نمی‌توانستم بهره خویش فراچنگ آرم و به اصلاح نفس خود پردازم. ولی تو پیش از آنکه خواستار احسانت شوم، مرا غرقه احسان خود ساختی

وَرَزَقْتَنِي فِي أُمُورِي كُلِّهَا الْكُفَايَةَ وَصَرَفْتَ عَنِّي جَهْدَ الْبَلَاءِ وَ مَنَعْتَ مِنِّي مَحْدُورَ الْقَضَاءِ

و در همه کارهایم مرا از دیگران بی‌نیازی بخشیدی و بلا از من بگردانیدی و قضای سهمگین از من بازداشتی.

إِلَهِي فَكَمْ مِنْ بَلَاءٍ جَاهِدٍ قَدْ صَرَفْتَ عَنِّي وَكَمْ مِنْ نِعْمَةٍ سَابِغَةٍ أَقَرَّرْتَ بِهَا عَيْنِي وَكَمْ مِنْ صَنِيعَةٍ
كَرِيمَةٍ لَكَ عِنْدِي

بار خدایا، چه بلاهای رنج آور که از من بگردانیده‌ای و چه نعمتهای فراوان که مرا بدان شادمان ساخته‌ای و چه احسان‌های بزرگوارانه که در حق من نموده‌ای.

أَنْتَ الَّذِي أَجَبْتَ عِنْدَ الْإِضْطِرَارِ دَعْوَتِي وَأَقَلَّتْ عِنْدَ الْعِثَارِ زَلَّتِي وَأَخَذْتَ لِي مِنَ الْأَعْدَاءِ
بِظِلَامَتِي

بار خدایا، تویی که به هنگام بیچارگی دعای من اجابت کردی و چون به خطا و لغزشی گرفتار آمدم از من در گذشتی و حق مرا از دشمنان بگرفتی.

إِلٰهِي مَا وَجَدْتُكَ بِخِيَلًا حِينَ سَأَلْتُكَ وَلَا مُنْقِبِضًا حِينَ أَرَدْتُكَ بَلْ وَجَدْتُكَ لِذِعَائِي سَامِعًا وَ
لِطَّلَابِي مُعْطِيًا

ای خداوند، هر گاه که از تو درخواستی نموده‌ام بخیلت نیافته‌ام و هر زمان که آهنگ تو کرده‌ام گرفته‌ات
ندیده‌ام، بل چنانست یافته‌ام که دعای مرا می‌شنوی و آنچه خواسته‌ام عطا می‌کنی

وَوَجَدْتُ نِعْمَكَ عَلَى سَابِغَةٍ فِي كُلِّ شَأْنٍ مِنْ شَأْنِي وَكُلِّ زَمَانٍ مِنْ زَمَانِي فَأَنْتَ عِنْدِي مَحْمُودٌ وَ
صَنِيعٌ لَدَيَّ مَبْرُورٌ

و در هر کار که هستم و در هر زمان که هستم دیده‌ام که نعمت بسیاریت بر من روان است. از این روست که در
نزد من ستوده‌ای و احسانت بس نیکوست.

تَحْمَدُكَ نَفْسِي وَلِسَانِي وَعَقْلِي حَمْدًا يَبْلُغُ الْوَفَاءَ وَحَقِيقَةَ الشُّكْرِ حَمْدًا يَكُونُ مَبْلَغَ رِضَاكَ عَنِّي
فَتَجَنِّي مِنْ سَخَطِكَ

ای خداوند، جان من و زبان من و عقل من، حمد و سپاس تو گویند، حمدی به کمال رسیده، حمدی به حقیقت
شکر نایل آمده، حمدی تا غایت خشنودیت فرا رفته. پس مرا از خشم خود در امان دار.

يَا كَهْفِي حِينَ تُعِينِي الْمَذَاهِبُ وَيَا مَقِيلِي عَشْرَتِي فَلَوْلَا سِتْرُكَ عَوْرَتِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُفْضُوحِينَ

ای پناهگاه من هنگامی که یافتن راههای رهایی برای من دشوار می‌شود، ای عفو کننده از خطا، اگر تو بر گناه
من پرده نیفکنده بودی، من از رسوایان می‌بودم.

وَيَا مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ فَلَوْلَا نَصْرُكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ وَيَا مَنْ وَضَعْتَ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمُدَّةِ
عَلَى أَعْنَاقِهِمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ

ای خداوندی که به یاری خویش مرا توانایی بخشیده‌ای، اگر یاری تو نبود من از مغلوبان می‌بودم. ای خداوندی که پادشاهان در برابر تو یوغ مذلت بر گردن نهاده‌اند و از سطوت تو بیمناکند.

وَيَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى أَسْأَلُكَ أَنْ تَعْفُو عَنِّي وَتَغْفِرَ لِي فَلَسْتُ بِرَبِيًّا فَأَعْتَدِرُ وَلَا
بِدِي قُوَّةً فَأَنْتَصِرُ وَلَا مَفَرًّا لِي فَأَفِرُّ

ای خداوندی که سزاوار آنی که از تو بترسند، ای خداوندی که نامهای نیکو از آن توست، از تو می‌خواهم که مرا عفو کنی و بیامرزی، که من بی‌گناه نیستم که عذری اقامه کنم و نیرومند نیستم که هوای غلبه‌ام در سر باشد و گریزگاهی ندارم که بدان در گریزم.

وَأَسْتَقِيلُ عَشْرَاتِي وَأَتَّصِلُ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي قَدَّأَوْ بَقْتَنِي وَأَحَاطْتُ بِهَا فَاهْلَكَ كُنِّي

از تو خواهم که خطاهایم ببخشایی و از آن گناهان که مرا گرفتار خود ساخته و گرد من فرا گرفته و به هلاکت من نزدیک کرده، پوزش می‌خواهم.

مِنْهَا فَرَرْتُ إِلَيْكَ - رَبِّ - تَائِبًا قَتَبْتُ عَلَى مُتَعَوِّذٍ أَفَاعِدُنِي مُسْتَجِيرٍ أَفَلَا تَحْذُنِي سَائِلًا فَلَا تَحْرِمْنِي
مُعْتَصِمًا فَلَا تُسَلِّمْنِي دَاعِيًا فَلَا تَرُدَّنِي خَائِبًا

از آن گناهان در تو می‌گریزم - ای پروردگار من - و توبه می‌کنم، توبه من بپذیر. به تو پناه می‌جویم، پناهم ده. از تو زنهار می‌طلبم، خوارم فرومگذار. دست سؤال پیش تو دراز کرده‌ام، محرومم مکن. به رشته رحمت تو چنگ زده‌ام، رهایم مکن. تو را می‌خوانم، نومیدم باز مگردان.

دَعْوَتِكَ - يَا رَبِّ - مَسْكِينًا مُسْتَكِينًا مُشْفِقًا خَائِفًا وَجِلًّا فَقِيرًا مُضْطَرًّا إِلَيْكَ

ای پروردگار من، تو را می‌خوانم، در حالی که مسکینم، زار و نزارم، ترسان و هراسان و بیمناکم، فقیرم و به تو محتاجم.

أَشْكُو إِلَيْكَ يَا إِلَهِي ضَعْفَ نَفْسِي عَنِ الْمَسَارَعَةِ فِيمَا وَعَدْتَهُ أَوْلِيَاءَكَ وَالْمُجَانِبَةَ عَمَّا حَذَرْتَهُ أَعْدَاءَكَ
وَكَثْرَةَ هُمُومِي وَوَسْوَاسَةَ نَفْسِي

ای خدای من، به تو شکایت می‌کنم ناتوانیم را، که نمی‌توانم به آن وعده‌ای که به اولیای خود داده‌ای بشتابم و نمی‌توانم از آنچه دشمنانت را از آن ترسانده‌ای دوری جویم. به تو شکایت می‌آورم از فراوانی غم و اندوهم و وسوسه نفسم.

إِلَهِي لَمْ تَفْضَحْنِي بِسِرِّي وَلَمْ تُهْلِكْنِي بِجَرِيرَتِي أَدْعُوكَ فَتَجِيبْنِي وَإِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ تَدْعُونِي

خدایا، به سبب آنچه در باطنم می‌گذرد، مرا رسوا نساخته‌ای و به سبب گناهانم هلاک نکرده‌ای. تو را می‌خوانم و تو پاسخم می‌دهی، هر چند به هنگامی که مرا می‌خوانی من در پاسخ تو درنگ می‌کنم.

وَأَسْأَلُكَ كُلَّمَا شِئْتُ مِنْ حَوَائِجِي وَحَيْثُ مَا كُنْتُ وَضَعْتُ عِنْدَكَ سِرِّي فَلَا أَدْعُو سِوَاكَ وَلَا أَرْجُو

غَيْرَكَ

هر نیازم که باشد، از تو اش می‌خواهم و هر جا که باشم، راز دل خود به تو می‌سپارم. جز تو کسی را نمی‌خوانم،
جز تو به کسی امید ندارم.

لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ تَسْمَعُ مَنْ شَكَا إِلَيْكَ وَتَلْقَى مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَتَخْلُصُ مَنْ اعْتَصَمَ بِكَ وَتُفَرِّجُ عَمَّنْ لَانَ

بِكَ

لبیک لبیک. هر کس به تو شکایت آورد، می‌شنوی. هر کس بر تو توکل کند، بدو روی می‌کنی. هر کس را که
چنگ در ریسمان تو زند، رهایی می‌بخشی و از کسی که به تو پناه آورد، غم و اندوه می‌زدایی.

إِلَهِي فَلَا تَحْرِمْنِي خَيْرَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى لِقَلَّةِ شُكْرِي وَاعْفِرْ لِي مَا تَعَلَّمْتُ مِنْ ذُنُوبِي

ای خداوند، مرا به سبب اندک بودن سپاسگزاریم از خیر دنیا و آخرت محروم مکن. گناهانم را که تنها تو
می‌دانی چیست ببامرز.

إِنْ تُعَذِّبْ فَإِنَّا الظَّالِمُ الْمُفْرَطُ الْمُضِيعُ الْأَمُّ الْمُقْصِرُ الْمُضْجَعُ الْمُغْفَلُ حَطَّ نَفْسِي وَإِنْ تَغْفِرْ فَإِنَّتِ أَرْحَمُ

الرَّاحِمِينَ

اگر مرا عذاب کنی، سزای من است، که من ستمگرم و تباهاکارم و گنهکارم و مقصرم و سهل انگارم و غافل از
بهره خویش هستم. اگر مرا ببامرزی، چه شگفت، که تو مهربان‌ترین مهربانانی.